

євроінтеграційних процесів створити в Україні індикатори, які б дозволили взяти участь у даному збірнику.

[1] Сайт ПРООН // Онлайн платформа для звітування за індикаторами Цілей сталого розвитку в Україні. Posted 20 Desember 2021 // URL: <https://www.undp.org/uk/ukraine>

УДК 330.113.2

МОРАЛЬНІ ДИЛЕМИ В БІЗНЕСІ

MORAL DILEMMAS IN BUSINESS

докт. екон. наук В.В. Компанієць¹, канд. екон. наук О.М. Полякова²

¹Харківський гуманітарний університет «Національна українська академія» (м. Харків)

²Український державний університет залізничного транспорту (м.Харків)

D.Sc. (Econ.) V.V. Kompaniets¹, PhD (Econ.) O.M. Polyakova²

¹The Kharkiv University of Humanities' "People's Ukrainian Academy"(Kharkiv)

²Ukrainian State University of Railway Transport (Kharkiv)

Ставлення до моралі в економічних відносинах може проявлятись досить багатогранно. І основою цього є два аспекти: перший - пов'язаний з людською природою; другий – «накладається» соціокультурним полем та особливостями певної соціально-економічної системи, її духом та нормами, інститутами тощо.

Первинним суб'єктом економічних відносин є людина, яка в цих відносинах виступає в різних ролях: підприємець, керівник, працівник, споживач.

З людського аспекту мораль, як певний імператив, «включається в дію» ще у внутрішньому середовищі людини на початку осмислення людиною, в її конкретній рольовій позиції, певної ситуації, яка передбачує моральний *вибір*. До цього осмислення може додатись *emoційний фон*, *внутрішня емоційна реакція*. І вже потім вступає в свої права *воля* і людина здійснює *вибір*, приймаючи певне внутрішнє *рішення* і здійснюючи відповідну *дію*.

Дія відбувається в формі обговорення (дискусії), кінцевого судження, наказу, поведінки.

Так чи інакше у внутрішньому або зовнішньому середовищі свого буття підприємець, керівник, працівник, споживач стикається з вирішенням певних моральних дилем.

У загальному сенсі, під дилемою розуміється полемічний аргумент з двома протилежними положеннями, які є взаємовиключними, але при цьому не допускається можливість третього. Це ситуація, при якій вибір однієї з двох протилежностей є однаково скрутним, коли, відповідно до відомого виразу «з двох зол вибирають менше».

Отже, будь-яка дилема передбачує ситуацію вибору. Стосовно етики бізнесу, це ситуація вибору, яка характеризує суперечливість взаємодії сучасної економіки і традиційної моралі.

Природа дилем, що виникають в будь-яких людських стосунках пов'язана, по-перше з різноманіттям бажань, інтересів людини, та неможливістю їх здійснення в повній мірі по причині обмеженості можливостей та ресурсів щодо їх задоволення (часу, матеріальних ресурсів, досвіду, фізичних сил, знань тощо).

По-друге, із зіткненням бажань та інтересів різних людей, які неможливо реалізувати в повній мірі одночасно для усіх.

По-третє, із зіткненням бажань, інтересів людини з певними моральними нормами (внутрішніми чи зовнішніми, формальними чи неформальними), що звертаються до базових категорій «добра» та «зла».

В етиці бізнесу моральні дилеми ускладнюються матеріальною природою економіки та прагненням суб'єкту економічних відносин задовольнити свої безмежні матеріальні бажання, а також тією безліччю інтересів (держави, підприємця, споживача тощо), які зачіпаються при спробі їх вирішення.

Іншими ускладнюючими факторами є соціальна відповідальність, яку бізнес (в ідеалі) несе перед суспільством, а також нематеріальні бажання суб'єктів економічних відносин (керівників, підприємців, працівників) отримати повагу оточуючих, визнання, позитивний імідж тощо.

Коли мова йде про моральні дилеми в економічних відносинах, у бізнесі, крім сухо людських та соціокультурних координат вибору, додаються ті, що пов'язані з особливостями певної соціально-економічної системи.

Оскільки сучасний світ переважно знаходиться в капіталістичній (ринковій) системі, всі економічні відносини диктуються її цілепокладанням та закономірностями функціонування, отже і моральні дилеми мають відповідну спрямованість. При чому базовою дилемою цієї системи є «мораль або (та) прибуток».

З точки зору етики бізнесу, дилема ставить людину в широкому сенсі перед вибором між добром, благом однієї людини і добром, благом іншої. У вузькому сенсі вибір фокусується на власних інтересах або інтересах іншої людини, людей, а іноді на проміжному етапі фігурує «справа», як сукупність блага для багатьох людей.

З позиції економічної оцінки, в її ринковому трактуванні, оцінювання відбувається за критерієм прибутковості, доходу.

У ринку виграє найсильніший, тут, виходячи з природи системи, часто реалізується принцип *соціального дарвінізму*. Тоді меншість реалізує весь спектр своїх бажань і потреб, але більшість змушена жити в обмеженнях. Хоча дія принципу соціального дарвінізму може бути обмежена необхідністю нести тягар соціальної відповідальності.

У всіх цих випадках *на чаших терезів виявляються інтереси, «добро» і «добро», але різних людей, або різні бажання та потреби людини та суспільства*. Цей вибір і є основною проблемою етики - неможливість задоволення таких очікувань, бажань одночасно. Чимось потрібно жерттувати.

У контексті етики бізнесу в умовах сучасного ринку моральна дилема виникає в тому випадку, коли з'являються *суперечливі очікування* зацікавлених сторін компанії або очікування різних учасників економічних відносин (працівників, партнерів по бізнесу) і *неможливість задовольнити ці інтереси одночасно*.

До найважливіших моральних дилем, що стоять перед суб'єктами економічної діяльності, можна віднести: співвідношення суспільних і особистих інтересів; співвідношення цілей і засобів їх досягнення; вибір між довгостроковим результатом і короткостроковою вигодою; співвідношення духовних цінностей і матеріальних при прийнятті рішень.

Можливі різні типології моральних дилем в залежності від обраного критерію.

Як ми вже зазначали, базовою моральною дилемою для капіталістичної системи (ринку) є дилема *«мораль або (та) прибуток»*. Вона є досить багатогранною і може проявлятись у вигляді більш конкретних взаємопов'язаних дилем: *протиріччя між інстинктивною жагою на життя і розумними цілями бізнесу, між рентабельністю компанії та її соціальною відповідальністю, між короткостроковим та довгостроковим ефектом; протиріччя між конкуренцією та співпрацею*.

В межах базової моральної дилеми та дотримання соціальної відповідальності можливо виділити окремі дилеми взаємовідносин бізнесу з різними зацікавленими сторонами або з навколошнім середовищем.

Сучасний світ стрімко змінюється як технологічно, так і в культурному просторі. Застосування нових технологій часто стикається з проблемою їх моральної оцінки та легітимізації, адже людству ще не відомі наслідки їх застосування. Це стосується технологій штучного інтелекту, біотехнологій, наприклад, генної інженерії, технологій хай-хьюма тощо. І законодавча діяльність не встигає встановити відповідні заборони або дозволи. Буває і така ситуація, коли норми закону або етичні правила

Управління соціально-економічними системами в умовах неоіндустріалізації та глобалізації (людина, технології, економіка)

певного корпоративного суспільства, компанії, дозволяють те, що заборонено традиційними нормами моралі.

В зв'язку з цим в сучасному суспільстві, бізнесі доволі часто перед людиною, яка приймає рішення, може виникнути дилема «мораль або (та) закон (легітимні корпоративні норми)».

Іншими, розповсюдженими у сучасному бізнесі є ті, які пов'язані із людськими стосунками в процесі діяльності. Наприклад, дилема службового інформування та дилема «вигідних зв'язків».

В окрему групу можливо виділити моральні дилеми, що виникають в процесі корпоративних взаємовідносин.

Окреме питання – це рішення дилем. Ширше, це можливо розглянути як питання інструментарію прийняття та етичного обґрунтування управлінських рішень в економічних відносинах, бізнес середовищі.

Механізм прийняття рішення, певного вибору, як ми зазначали на початку, пов'язаний із особливостями людської природи, соціокультурними правилами і традиціями, а також особливостями соціально-економічної системи як макрорівня, так і певної компанії.

Людська природа прийняття рішень, а також наступної поведінки людини вивчається психологією, в останній час вона також стала предметом аналізу поведінкової економіки та поведінкової бізнес-етики.

Важливим є розуміння внутрішнього ланцюга рішення - розум (осмислення), емоції, воля (вибір), за яким слідує певна дія.

Крім того, і на рішення, а в більшому ступеню на дію, впливають як раціональні компоненти свідомості, так і ірраціональні, серед яких виділяють стереотипи, когнітивні спотворення тощо.

Також необхідно знати, що ззовні на рішення керівника чи підприємця впливають етичні норми та правила трьох рівнів:

- гіпернорми (прийняті в міжнародних відносинах правила бізнес-етики);
- макронорми (норми соціокультурного середовища країни розташування бізнесу);
- мікро-норми (встановлені етичним кодексом певної компанії правила).

Щодо особливостей соціально-економічної системи, тут головними детермінантами рішення є цілі системи, певні інституційні норми (юридичні, технічні), процедурні правила.

З точки зору зовнішніх детермінант, які впливають на вибір, може бути так, що норми різних рівнів будуть вступати в конфлікт, що ускладнює рішення.

При виникненні конфлікту між етичними нормами різних рівнів його рекомендується вирішувати за принципом пріоритетності.

В вирішенні дилем та прийнятті управлінських рішень відповідно до етичних норм необхідно виділити ще одне важливе питання - *це етичне обґрунтування рішень*. Таке обґрунтування може бути важливим як для самого управлінця чи підприємця, так і для зацікавлених сторін.

Обґрунтоване рішення, як відомо з психології та з практики людських відносин, завжди краще сприймається, ніж необґрунтоване, і це сприяє підвищенню довіри та іміджу керівника та компанії.

Є два найбільш поширені принципи побудови етичної аргументації - *принцип утилітаризму і принцип морального імперативу*.

Згідно з принципом утилітаризму дія *вважається морально віправданою*, якщо вона приносить або має тенденцію принести максимальну користь максимальному числу осіб. Сумарна користь зіставляється з обсягом завданої шкоди, і якщо шкода переважає, рішення є неетичним. Якщо ж всі альтернативні дії завдають ту чи іншу ступінь збитку, то вибирається "найменше зло".

Щодо утилітаризму. Виявити коло «зачеплених» рішенням осіб і організацій, прорахувати всі наслідки, а головне, визначити, чи їми інтересами поступитися, – трудомістке, а іноді нездійснене завдання.

Так, зниження цін вигідне споживачам, але може загрожувати скороченням доходів та прибутку компанії, відповідно - зниженням доходів працівників і акціонерів. Успішний страйк важливий для робітників даного підприємства, але несе збитки роботодавцям і клієнтам, не відповідає інтересам споживачів. Визначити, яке з «зол є найменшим», одним методом підрахунків неможливо.

Відповідно до принципу морального імперативу моральні рішення не повинні залежати від конкретного результату (будь-який хабар є зло, обман одного клієнта так само аморальний, як і багатьох).

Нагадаємо, що є три формулювання категоричного імперативу І.Канту, який є основою світської етики: 1. *Дій завжди згідно з таким принципом, щоб він міг стати загальним в аналогічних ситуаціях.* 2. *Стався до іншої людини так, як би ти хотів, щоб вона ставилася до тебе.* 3. *Стався до людини завжди, як до мети, і ніколи, як до засобу.*

Універсальним внутрішнім моральним імперативом є совість людини. Її голос відповідає і десяти заповідям, і імперативу І. Канта. І якщо в суспільстві та в родині виховують совісну людину, рішення дилем стає більш простим і зрозумілим.

Нажаль, в сучасному суспільстві не бачать необхідності її розвитку, а без її належного рівня виконати навіть моральний імператив І. Канта майже неможливо.

Але якщо особистість розуміє важливість моральності і виховує власну совість, вона зберігає себе від внутрішніх конфліктів, стресів, і є дуже стійкою до будь-яких змін зовнішнього середовища. Це, як ніколи,

повинні усвідомлювати керівники і підприємці, які входять у нову реальність, що характеризується невизначеністю та стрімкими змінами, зростанням аморальності та напруженості в суспільстві.

УДК 658.3

**ЩОДО ДЕЯКИХ АКЦЕНТІВ РОБОТИ КЕРІВНИКА В УМОВАХ
НЕВИЗНАЧЕНОСТІ**

**ON SOME ACCENTS OF THE WORK OF THE MANAGER UNDER
UNCERTAINTY**

докт. екон. наук В.В. Компанієць, канд. екон. наук Л.О. Рубан
Харківський гуманітарний університет «Народна українська академія» (м. Харків)

D.Sc. (Econ.) V.V. Kompaniets, PhD (Econ.) L.O. Ruban
The Kharkiv University of Humanities' "People's Ukrainian Academy"(Kharkiv)

Робота бізнес-організації в ринковій соціально-економічній системі завжди відбувалась в недостатньо стабільному середовищі і тому в тій чи іншій мірі стикалась з проблемою невизначеності.

Кризи ж останніх років, у т.ч. так звана пандемія, а зараз і воєнні дії на Україні, вимушують лідерів бізнесу та керівників компаній замислитись над проблемою забезпечення діяльності компаній в умовах постійної та зростаючої невизначеності. Така ситуація є складною не тільки з суро економічних, але й з соціально-психологічних позицій.

Засновники бізнесу та менеджери стикаються з проблемою руйнування логістичних ланцюгів, різким зниженням доходів споживачів, зростанням соціальної диференціації, психологічної напруги в суспільстві та серед працівників.

Які ж дії, методи роботи керівника можуть покращити управління компанією в таких умовах? Наведемо деякі з них.

Це формування гнучкого плану роботи, коли є альтернативні варіанти розвитку бізнесу, а також формування плану управління ризиками.

Це розробка сценарних моделей поведінки, у тому числі в найскрутнішій ситуації. Останнє блокує страх, який виникає у менеджерів при настанні цієї ситуації.

Це формування в компанії культури довіри та прозорих комунікацій